

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

MONICA VIZONIE

**GHID DE
CONVERSAȚIE
ROMÂN - FRANCEZ**

 editura
Eduard

NOȚIUNI ELEMENTARE DE FONETICĂ ALE LIMBII FRANCEZE. ORTOGRAFIA

Limba franceză este considerată în general ca fiind o limbă străină relativ ușor de învățat. Cu puțină atenție și dedicație, oricine poate ajunge să stăpânească franceza, măcar la nivel de conversație elementară.

Din punct de vedere lingvistic limba franceză cuprinde două componente și anume una sonoră și una grafică. În unele cazuri, componenta sonoră diferă de cea grafică, de aceea este absolut necesar să se rețină regulile de pronunție și de scriere.

Alfabetul francez provine din cel greco-roman și cuprinde 25 de litere, 19 consoane și 6 vocale.

A a <i>a</i>	B b <i>be</i>	C c <i>se</i>	D d <i>de</i>	E e <i>e</i>	F f <i>ef</i>	G g <i>je</i>	H h <i>aș</i>	I i <i>i</i>
J j <i>ji</i>	K k <i>ka</i>	L l <i>el</i>	M m <i>em</i>	N n <i>en</i>	O o <i>o</i>	P p <i>pe</i>	Q q <i>ku</i>	R r <i>er</i>
S s <i>es</i>	T t <i>te</i>	U u <i>u</i>	V v <i>ve</i>	W w <i>double</i> <i>-ve</i>	X x <i>ics</i>	Y y <i>igrec</i>	Z z <i>zed</i>	

VOCALELE

a lung pâte,
a scurt patte,
e lung tête,
e scurt trompette,
i lung gîte,
i scurt petite,
o lung rose,
o scurt botte,
u lung flûte,
u scurt chute

Observații asupra vocalelor

Uneori sunetul *a* este redat în scris prin *e*:
femme [fam] femeie.

Există trei categorii de *e*:

E mut, numit astfel deoarece nu se pronunță, precum în *soierie*, sau deoarece este pronunțat slab, precum în *monde*.

E închis, numit astfel deoarece se pronunță cu gura aproape închisă, precum în *bonté, cocher, assez*.

E deschis, numit astfel pentru că se pronunță cu gura aproape larg deschisă, precum în *progrès, regret, pelle*.

Y se folosește pentru redarea în scris a unui *i* sau a doi *i*.

Y neprecedat de o vocală, se pronunță ca un *i*: *yeux, jury, analyse*.

După o vocală, *y* se pronunță ca doi *i*: *pays, paysan* (pronunțat precum *pai-is, pai-i-san*).

CONSOANELE

Consoanele sunt literele care reprezintă articulațiile. Ele nu pot alcătui un sunet decât cu ajutorul vocalelor.

Există nouăsprezece consoane:

b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.

Anumite grupuri de consoane reprezintă o singură articulație, fiind numite consoane compuse: *ch, gn, ph, th, ill, qu, gu*.

OBSERVAȚII PRIVIND CONSOANELE

1. Consoana *h* este mută sau aspirată:

Ea este mută atunci când nu este auzită în pronunție *l'homme, l'histoire*.

Este aspirată atunci când determină pronunțarea guturală a vocalei următoare: *le héros, le hameau*.

2. Litera *s*, plasată între două vocale se pronunță *z*: *rose, vase*.

3. Litera *w* a fost împrumutată din limbile engleză și germană. Ea este pronunțată ou în cuvintele de

origine engleză: Washington, Wright.

Este pronunțată v în cuvintele de origine germană: Wagram, Wagner.

DIFTONGII

Un diftong reprezintă reunirea a două sunete care se aud distinct și succesiv, deși nu necesită decât o emisie vocală (ex: ia – diamant, ie – pied, io – violon, oe – moelle, oi – emploi, ui – tuile, iai – biais, iau – matériaux, ieu – pieu, iou – pioupiou, oua – ouate, oui – louis).

GRAMATICA LIMBII FRANCEZE:

Articolul

Există trei categorii de articole: articolul *hotărât*, articolul *nehotărât* și articolul *partitiv*.

Articolul hotărât:

Este utilizat pentru a desemna o persoană cunoscută sau menționată anterior, sau un obiect cunoscut sau menționat anterior. Articolele hotărâte sunt:

le – masculin singular (*le défi*)

la – feminin singular (*la terre*)

les – pentru pluralul celor două genuri (*les hommes, les roses*)

Articolul nehotărât:

Denumește o persoană sau un obiect oarecare, necunoscut, care nu a fost menționat anterior.

un – masculin – un

une – feminin – o

des – pentru pluralul celor două genuri (*des garçons, des filles*) – niște

Articolele hotărâte și articolele nehotărâte sunt elidate (pierd vocala e, respectiv a) în fața substantivelor care încep cu o vocală sau un h mut, devenind l'

Exemple:

l'armoire – substantiv de genul feminin în franceză, în română, dulapul

l'élève – substantiv de genul masculin sau feminin în franceză, în română, elevul/eleva

l'homme – substantiv de genul masculin în franceză, în română, bărbatul

l'ami – substantiv de genul masculin în franceză, în română, prietenul

l'amie – substantiv de genul feminin în franceză, în română, prietena.

Articolul partitiv

Articolele contractate *du, des* și grupul *de la* se numesc articole *partitive* atunci când se află în fața substantivelor care denumesc numai o parte dintr-un întreg.

Exemplu:

J'ai mangé **de la** confiture, **du** pain, **des** fruits.

Dacă substantivul este precedat de un adjectiv, se folosește **de** în loc de *du, de la, des*.

Exemplu:

J'ai mangé **de** bon beurre, **de** bonne crème et **de** bons fruits.

Folosirea articolului:

În limba franceză, se pune articol hotărât în fața titlurilor, mai ales în fața denumirii unei profesii, acesta reprezentând uneori singurul mod de a arăta că cel/cea care exercită meseria respectivă este un bărbat sau o femeie.

Monsieur le Directeur – Domnule Director

Madame le Docteur – Doamna doctor

Monsieur l'Architect – Domnul Arhitect

Numele de țări sunt însoțite de articol hotărât, în limba franceză. Acesta este și cazul anumitor substantive proprii.

L'Allemagne, la France – Germania, Franța

Quand est-ce qu'elle arrive, la Marie?

– Când vine Marie?

Limba franceză comportă **două genuri: masculin și feminin**, corespunzând celor două sexe:

L'homme – bărbatul

la femme – femeia

L'écolier – școlarul

L'écolière – școlărița

Articolul hotărât precedă întotdeauna substantivul, indicând genul acestuia. Acesta trebuie învățat încă de la început împreună cu substantivul, deoarece, de multe ori, acesta poate fi cu totul diferit în comparație cu limba română. Astfel încât, anumite cuvinte care, în mod evident și clar (ca să spunem așa), aparține limbii române, în franceză au un cu totul alt gen, în ciuda logicii vorbitorului de limbă română.

Exemplele cel mai des întâlnite sunt următoarele:

Trandafir – masculin, în limba română – se traduce prin **la rose** – feminin, în limba franceză

Cartea – feminin, în limba română – se traduce prin **le livre** – masculin, în limba franceză.

Pronumele personal

În limba franceză nu există propoziții cu subiect subînțeles. Orice propoziție va avea un subiect. Din acest motiv, pronumele personale sunt folosite mult mai frecvent decât în limba română.

Pronumele personal înlocuiește un substantiv. Astfel, vom avea:

	Limba română	Limba franceză
Persoana I singular	Eu	Je
Persoana a II-a singular	Tu	tu
Persoana a III-a singular	El	il
	Ea	elle

	Limba română	Limba franceză
Persoana I plural	Noi	Nous
Persoana a II-a plural	Voi	Vous
Persoana a III-a plural	Ei	Eux
	Ele	Elles

În limba română, ca și în franceză, semnul politetii este folosirea pronumelui **vous**.

În limba franceză există, de asemenea, un sens general al pronumelui (având valoarea pronumelor *je*, *nous*, sau *le monde*) redat prin folosirea pronumelui ON.

Pronumele reflexiv

Pronumele reflexiv apare în propoziție având funcția unui complement direct sau indirect și făcând referire la aceeași persoană sau obiect ca și subiectul.

Pronumele reflexiv nu are forme decât pentru acuzativ și dativ și, de multe ori, aceste forme coincid. Pentru a înțelege mai bine, vom da câteva exemple.

PRONUMELE REFLEXIV		
NOMINATIV	ACUZATIV	DATIV
je	me – pe mine mă	me – mie
tu	te – pe tine te	te – ție îți
il, elle	le, la – pe el îl, pe ea o	lui – lui, ei îi
nous	nous – pe noi ne	nous – nouă ne
vous	vous – pe voi vă	vous – vouă vă
ils, elles	les – pe ei îi	leur – lor le

Exemple:

Je **m'**intéresse à la musique. – Mă interesează muzica.

Dis-**moi** quelque chose! – Spune-**mi** ceva!

Je **t'**aime ! – **Te** iubesc!

Je **te** donne un livre. – **Îți** dau o carte

Il **se** réjouit très fort. – El **se** bucură foarte tare.

Il **se** lave les mains. – El **își** spală mâinile.

Elle ne pense qu'**à elle**. – Ea nu **se** gândește decât la ea.

Nous **nous** lavons. – Noi **ne** spălăm

Ils **nous** donnent des fleurs. – Ei **ne** dau flori

Vous **vous** habillez. – Voi **vă** îmbrăcați.

Nous vous donnons des livres. – Noi **vă** dăm cărți.

Ils **se dépêchent** très fort. – Ei **se** grăbesc foarte tare

Ils se lavent la voiture. – Ei **își** spală mașina

În limba franceză există un număr destul de important de verbe reflexive. Vă prezentăm în continuare o listă cu cele mai importante verbe reflexive:

se soigner de	– a se îngriji de ceva
s'habiller	– a se îmbrăca
porter (ne-reflexiv)	– a purta
se fâcher, se mettre en colère	– a se supăra, a se mânia
se laver, se baigner	– a se spăla, a face baie
nager (ne-reflexiv)	– a înota
se servir de	– a se servi de
se dépêcher	– a se grăbi
se trouver	– a se găsi, a se poziționa
se déplacer	– a se mișca
se baigner	– a se spăla, a face baie, a se scălda
s'accorder	– a se potrivi (a se adapta la)
se décider à	– a se hotărî, a se decide
se reposer	– a se odihni, a se recupera
se souvenir	– a-și aminti
se rappeler	– a aminti
s'enrhumer	– a răci
se rejouir	– a se bucura
s'habituer à	– a se obișnui cu
s'agir de	– a fi vorba despre
agir	– a proceda, a acționa
s'intéresser à	– a se interesa de
se raser	– a se bărbieri
se gêner	– a se rușina